

IŠVADOS

1. Tiesiniam monotoniniam ryšiui tarp kiekybinių kintamųjų X ir Y vertinti naudojamas koreliacijos koeficientas r , apskaičiuojamas naudojant imties reikšmes. Koreliacijos koeficientas netinkamas nemonotonio ryšio atveju. Jei (X, Y) imtis atsitiktiniai dydžiai su tuo pačiu skirstiniu, tai ryšys tarp X ir Y koreliacijos koeficientu nevertinamas.

2. Jei imties reikšmės yra dvimačiai normalieji atsitiktiniai dydžiai, tai ryšiui tarp X ir Y vertinti naudojamas Pirsono koreliacijos koeficientas. Pirsono koreliacijos koeficientas jautrus išskirtims.

3. Jei imtis nedidelė ar joje yra išskirčių, tiesiniam ryšiui tarp kintamųjų vertinti naudojamas Spirmeno koreliacijos koeficientas. Jei reikalinga koreliacijos interpretacija, vietoje Spirmeno naudojamas Kendalo koreliacijos koeficientas.

4. Nustačius koreliacijos koeficientą, būtina įvertinti jo reikšmingumą (patikimumą). Esant reikšmingai koreliacijai galimas ryšio tendencijos ir ryšio stiprumo vertinimas.

5. Pagal reikšmingą koreliacijos koeficientą daroma išvada: jei $r > 0$, tai didėjant X , Y turi tendenciją didėti. Jei $r < 0$, tai didėjant X , Y turi tendenciją mažėti.

6. Reikšminga koreliacija nekonstatuoja priežastinio ryšio buvimo.

7. Ryšiui tarp daugiamatžio kintamojo atskirų dedamųjų vertinti naudojama koreliacijų matrica.

8. Priežastinio ryšio tarp kintamųjų analizei skaičiuojami daliniai koreliacijos koeficientai.

Literatūra

1. Čekanavičius V., Murauskas G. Statistika ir jos taikymai. I dalis. - V.: TEV, 2000. - 238p.
2. Townend J. Practical statistics for environmental and biological scientists, John Wiley and Sons, 2002, 276 p
3. Watts S., Halliwell L. Essential Environmental Science. Methods and techniques, 1996, p. 512.